

[Pürschel.]

ganske uomtvistelig og uangribelig, alligevel fører til de Resultater, som vi alle kender. Jeg kan ikke se, at der derved kastes et urigtigt Skær over Danmarks Politik, ikke paa nogen Maade; jeg har kun nævnt en Kendsgerning til Belysning af, hvor fortrinligt den højtærede Udenrigsminister forstaaer at fremstille Kendsgerninger.

Men saadan er det; man har jo aldrig Tak for sin gode Villie; nu betragter Ministeren det som en „Sport“, at jeg en Gang giver Udtryk for den Beundring, jeg altid har næret for ham. Det er en fuldstændig Misforstaaelse; min Beundring er oprigtig; den er dog af rent teknisk Art, vil jeg tilføje.

Og med Hensyn til Smøraftalen med Tyskland, ja, saa ved jeg ikke, om jeg husker rigtigt, men indgik der ikke som Led i Forhandlingerne der en Udtalelse fra den højtærede Udenrigsminister om, at hvis dette ikke gik i Orden, vilde der ikke blive nogen Valuta her i Danmark til Indkøb af tyske Varer? Det forekommer mig, at den indgik; altsaa, med denne fuldkommen ligelige og ensartede og retfærdige Administration af Valutacentralen indgik denne Udtalelse i Forhandlingerne.

Og lad os nu et Øjeblik tænke os den Situation, at en konservativ Taler her i Tinget for, skal vi sige 2 eller 2½ Aar siden, havde gjort sig til Talsmand for en lignende kraftig Optræden overfor Tyskland, at man ganske simpelt skulde sige: vi køber ingenting hos jer, hvis vi ikke faar vor Villie paa dette Punkt. Hvad vilde man saa have sagt? Vilde ikke den højtærede Udenrigsminister, sekunderet af hele det Kor, som ved en saadan Lejlighed staaer til Raadighed, have sagt, som det er sagt fra Venstres Side: de Konservative ønsker en Køllesvingerpolitik, de vil slaa i Bordet, de vil føre Handelskrig mod Tyskland, og hele Salen vilde have været oprørt, hele Salen undtagen den Side derhenne vilde have været oprørt over, at noget Menneske kunde vove at foreslaa noget saadant, kunde sætte Landets dyreste Interesser paa Spil ved en saadan letsindig Politik!

Og dog er det jo netop det, som de Konservative altid har sagt, det er sagt mange Gange af det ærede Medlem Hr. Drachmann: Vi skal udnytte vor Købeevne som Forhandlingsinstrument, og det er det, vi har bedt den højtærede Udenrigsminister at gøre. Han har altsaa forstaaet at gøre det paa et enkelt Punkt, og saa er det blot Udtryk for den Glemsomhed, der i øvrigt er en af de smukkeste menneskelige

Egenskaber, der eksisterer, at Ministeren nu kalder den konservative Kritik for „gold“. Det betragter jeg kun som et Udtryk for, at den højtærede Udenrigsminister trods sit rolige Ydre, som jeg ogsaa beundrer, alligevel i nogen Grad har følt sig ramt af den Kritik, som jeg har været saa dristig at rette mod Danmarks mest vidtskuende Udenrigspolitikere.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg havde ikke forstaaet, at det ærede Medlem havde rettet nogen Kritik imod mig. Det ærede Medlem har lige forklaret mig, at han har udtalt sin dybeste Beundring. For at gøre Gengæld skal jeg sige, at jeg skal ogsaa gerne udtale min store Beundring for den sportslige Øvelse, vi nu alle har været Vidne til. Jeg skal dertil føje, at jeg tror, at der ikke er et eneste Medlem i Salen, som mener, at der gennem det ærede Medlems Udtalelser er givet noget som helst sagligt Bidrag til den Diskussion, som foregaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg skal sige til den højtærede Minister, at saa var det altsaa rigtigt, hvad jeg sagde før, at han er saa indkapslet i sin vante Tankegang, at han overhovedet ikke forstaaer et Ord af, hvad der foregaar i Verden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Drachmann: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1933—34.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3422, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 4485).